

sion til ogsaa at bygge en nordvestsjællandsk Bane?". Jeg skal dertil svare, at det ganske simpelt er af den Grund, at man ikke kunde forlange Statens Garantii for saadanne Baner, saalænge det ikke var faktisk bevisligt, at Garantien kun vilde blive nominel. Selv om Selskabet fik Concession ogsaa paa en nordvestsjællandsk Bane iaar, vilde det dog hverken iaar eller næste Aar eller næstinæste Aar kunne tænke paa at bygge en saadan Bane, fordi det hele Anlæg, som allerede er til, først maa have givet et saadant Overflud, at det er sikkert, at Statens Garantii for de nye Prioritetslaan, som da vilde være at optage, kun vil blive nominel. Det forekommer mig, at man ikke maa tabe af Sigte, at det kun er en langsom Fremskriden, som kan skee her i Landet, hvor Speculationen i det Hele — i det Mindste sammenlignet med andre Lande — er i sin Barndom; det er saa langt fra, at dette er at beklage, at det tværtimod i mange Henseender er en Dykke for os, at vi ikke overlade os til de vilde Speculationer, som finde Sted paa saa mange andre Steder. — Jeg skal ikke slutte med at give den ærede Indenrigsminister noget Raad eller med at bede ham om at tage Hensyn til det, der er blevet anført i denne Sag; i det Mindste vil jeg ikke finde det passende med Hensyn til de Concessioner, som der her er Tale om, at komme med lignende Raad som det, vi ogsaa have hørt fremfat, at man maatte haabe, at Indenrigsministeren vilde sørge for, at Jernbanesporene bleve lagte saaledes, at de ikke hindrede den frie Varebevægelse. Saadanne Raad skal jeg undlade at give.

Formanden: Der har været givet den ærede sidste Tale Anledning til at komme ind paa at tale om en nordvest-sjællandsk Bane, og jeg har ikke kunnet nægte ham at give Tilsvaret; men jeg skal dog anmode om, at Discussionen om en nordvestsjællandsk Bane dermed maa være sluttet.

Ordføreren: Efter det Foredrag, vi nys have hørt af den ærede 7de Landsstingsmand for 1ste Kreds (David), skal jeg ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Garantien;

at den er nødvendig, tør jeg vel efter hans Foredrag antage staaer aldeles klart for den ærede Forsamling, og at der ikke kan være Spørgsmaal om at tilbyde Garantii for det større Foretagende, der jo især for Delsblikket ikke foreligger, turde vel ogsaa af sig selv være ganske indlysende. Saavidt jeg har forstaaet Forhandlingerne her i Salen, har der overhovedet ikke reist sig nogen Indsigelse mod Lovforslaget i det Hele. De eneste Indsigelser der i den Retning ere fremkomne, skyldes det Medlem af Udvalget, som har udtalt sig i Betænkningen. Der er derfor, saavidt jeg skjønner, saare liden Anledning for Ordføreren til at tage Ordet, og jeg stulde maaskee slet ikke have taget det, naar det ikke var for at stadfæste den historiske Oplysning, som den ærede sidste Tale gav. Man har i Almindelighed staaet i den Tro, at det sjællandske Jernbaneselskabs Bestræbelser for den omspurgte Sydbane skyldtes Hr. Krøhnke; men, efter hvad der er blevet forelagt flere Medlemmer af Udvalget fra den sjællandske Jernbanedirections Side, er det utvivlsomt, at dette Selskab allerede tidligt i Aaret 1864 har henvendt sig til Indenrigsministeriet om Tilbællelse til en saadan Jernbanes Anlæg, og at Sagen kun standsedes paa Grund af Tidsomstændighederne, Krigen og dens Ulykker. Jeg troer derfor, at man i saa Henseende ikke skylder det større Jernbaneproject saare Meget, og paa den anden Side maa jeg gjentage mine Ytringer om, at dette store Jernbaneproject allerede meget for længe har opholdt vort Jernbanesystems Udvikling. Det var jo navnlig det, som ifjor bewirkede, at et Lovforslag af en ganske lignende Natur som det, der her foreligger, ikke nød Fremme, og jeg skal henstille til den ærede Forsamling, om det dog ikke havde været ønskeligt, om den Bemyndigelse, som det gik ud paa at give, allerede havde været nedlagt i Indenrigsministerens Hænder, saaledes at vi maaskee nu allerede kunde have seet Arbejdet igang paa denne Jernbane til Vordingborg, der dog ganske bestemt vil have megen Betydning, ikke blot for et stort District af Sjælland, men ogsaa som en Udbygning til, at Laaland-Falster ville erholde deres egen Bane. Jeg troer ikke, man opfatter denne Sag ganske rigtigt, naar man mener, at vi skyldte det